

16.06.2023
Вих. №16-06/23

Вищий раді правосуддя
assistant@hcj.gov.ua

Берези Марти Володимирівни

ДИСЦИПЛІНАРНА СКАРГА

Я виявила факти, які свідчать про вчинення **суддею Верховного Суду Князєвим Всеволодом Сергійовичем** дисциплінарних проступків.

1. Правові підстави скарги.

Відповідно до ст. 106 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

- *допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу (п. 3 ч. 1);*
- *грубе порушення закону, що призвело до негативних наслідків (п. 4 ч. 1);*
- *втручання у процес здійснення правосуддя іншими суддями (п. 8 ч. 1).*

Вважаю, що дії судді Князева В.С. вказують на наявність підстав для притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

2. Конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку

На офіційному вебсайті ВРП наявне рішення №494/0/15-23 від 18.05.2023 “Про надання згоди на утримання під вартою судді Верховного Суду Князева В.С.” (<https://hcj.gov.ua/doc/doc/39723>).

Вважаю, що викладена у цьому рішенні інформація, а також ухвала про застосування запобіжного заходу (<https://reyestr.court.gov.ua/Review/111075786>), новина з офіційного вебсайту НАБУ

(<https://nabu.gov.ua/news/nabu-sap-vikrili-koruptc-inu-skhemu-u-verkhovnomu-sud/?fbclid=IwAR1kLg22ggTEk0KguwqplA68ssBPEKBKVVFeB757gNubaTsIc9Egs472dwc>) та інша інформація з медіа (<https://sudreporter.org/ahent-kyryl-holovu-verkhovnoho-sudu-zdav-nabu-druh-dytynstva/>), свідчать про вчинення суддею Князєвим В.С. істотного дисциплінарного проступку.

16.05.2023 у межах кримінального провадження № 5202300000000202 від 01.05.2023 судді Князєву В.С. вручено повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення,

передбаченого ч. 3 ст. 28, ч. 4 ст. 368 КК України. Тобто Князев В.С. підозрюється у вчиненні злочину, що належить до категорії особливо тяжких.

Так, після отримання інформації про існування злочинного угруповування у сфері судової гілки влади та її вищого керівництва детективи НАБУ реалізували операцію під прикриттям. Завдяки оперативному проникненню в злочинне угруповання вдалося викрити та задокументувати низку епізодів діяльності злочинної організації.

Всеволод Князев, будучи Головою Верховного Суду, за версією слідства, власне утворив та очолив організовану групу з-поміж суддів Верховного Суду, які погодились за неправомірну вигоду ухвалювати судові рішення на користь наперед визначених осіб. Як організатор організованої групи Князев В.С. відповідав за такі дії:

- здійснення комунікації між всіма членами організованої групи;
- погодження кандидатур осіб, судові справи стосовно або в інтересах яких перебувають на розгляді у Верховному Суді, згодних надати неправомірну вигоду за ухвалення судового рішення з наперед визначеним результатом;
- визначення розміру неправомірної вигоди та порядку її розподілу між всіма членами організованої групи;
- безпосереднє одержання неправомірної вигоди, раніше наданої особами, судові справи стосовно або в інтересах яких перебувають на розгляді у Верховному Суді;
- передання неправомірної вигоди, раніше одержаної від осіб, судові справи стосовно або в інтересах яких перебувають на розгляді у Верховному Суді, іншим суддями Верховного Суду.

Під час розслідування також з'ясувалося, що адвокатське об'єднання “Горецький і партнери” використовувалося для маскування цієї злочинної діяльності. Під виглядом адвокатських послуг та юридичного супроводу, учасники угруповання домовлялися про ухвалення рішень в інтересах їхніх “клієнтів” (фізичних або юридичних осіб) за певну “винагороду”.

Зокрема, адвокат АО “Горецький і партнери” виступив посередником в передачі незаконної винагороди Голові Верховного Суду для подальшого ухвалення судового рішення в інтересах бізнесмена Костянтина Жеваго. Йдеться про винесення постанови Великої Палати Верховного Суду від 19.04.2023 у справі №910/15551/20 в інтересах Костянтина Жеваго та компанії “Ferrexpo AG” (<https://reyestr.court.gov.ua/Review/110749458>).

Як вказує детектив, Князев В.С. як організатор надав вказівку адвокату та нотаріусу, що входили разом з ним до організованої групи, повідомити бізнесмену, що за необхідні рішення, він має надати Князеву В.С. та іншим суддям ВС неправомірну вигоду у розмірі 1 800 000 доларів США. При цьому Князев повідомив адвоката та нотаріуса, що свою частину неправомірної вигоди вони мають визначити самостійно.

Як наслідок, останні повідомили бізнесмена про необхідність надати неправомірну вигоду у загальному розмірі 2 700 000 доларів США.

На записі розмов учасників організованої групи, яку оприлюднили представники НАБУ (<https://www.youtube.com/watch?v=qh0Zduuu-Q0>), чути як Всеволод Князев розмовляє із своєю довіреною особою – нотаріусом Горбуровим – щодо розподілу отриманої неправомірної вигоди (5:40-6:30):

Голова ВС: Вы там по акционеру все себе с Олегом забрали? Правильно все? Все нормально?

Довірена особа Голови ВС: Ну, там же ж получается как? Смотри

Голова ВС: Он рассчитался, все, с вами закрылся?

Довірена особа Голови ВС: **1 350 там.**

Голова ВС: Да.

Довірена особа Голови ВС: Ты получил да? **И еще осталось 450, да?**

Голова ВС: Да, (Ісл.).

Довірена особа Голови ВС: Да. Когда там это привезти?

Голова ВС: Ну, **вы себе взяли уже?** Правильно?

Довірена особа Голови ВС: Да.

Голова ВС: Там без проблем?

Довірена особа Голови ВС: Ну, там Олег. Олег же этим вопросом занимается. Когда?

Голова ВС: Ну, давай не сейчас. Я еще с теми **еще несколько человек не закрыты.** Я думаю, что в пятницу.

Довірена особа Голови ВС: Смотри, **по Жеваго он как бы кейсы какие-то дает тоже.**

Голова ВС: Ну давай, мы так и договаривались, потому что этот очень обиделся, очень.

Крім того, у записі міститься частина розмови Князева з нотаріусом Горбуровим при отриманні другої частини коштів в розмірі 450 000 доларів США (6:31-7:33):

Голова ВС: Заходи, положи

Довірена особа Голови ВС: то, что я говорил, **450**

Голова ВС: он с вами с Олегом рассчитался? Чтобы я не переживал?

Довірена особа Голови ВС: ну слушай, Олег этими вопросами занимается, я не в курсе, но я думаю, что да

Голова ВС: ты пойми, что как бы что я это для вас

Довірена особа Голови ВС: ну для нас это такое

Голова ВС: потому что работаем, а нет никакого результата, я чисто вот этим руководствовался... потому что тот намного интересней, так многие суды не поняли.

Поэтому нужно чтобы он закрылся с вами или я все откачу назад

Довірена особа Голови ВС: а что там многие не участвовали?

Голова ВС: там люди рассчитывали конечно, но там можно было и так, и так, ну конечно он больше по закону.

Тож, кошти за ухвалення зазначеного рішення передавались кількома траншами: 3 травня була передана перша частина коштів - 1 348 800 доларів США, а 15 травня відбулася передача другої частини - 450 000 доларів США, під час якої Князева В.С. було викрито.

Після проведення обшуку за місцем проживання Князева В.С., в якій було передано частину неправомірної вигоди, 16.05.2023 суддю було затримано.

18.05.2023 після отримання згоди ВРП ВАКС застосував до Князева В.С. запобіжний захід у виді тримання під вартою на 60 днів – до 14.07.2023 включно, одночасно визначивши альтернативний запобіжний захід у виді застави у розмірі 107 360 000 (сто сім мільйонів триста шістдесят тисяч) гривень. Згодом 31.05.2023 апеляційна палата ВАКС зменшила розмір альтернативного запобіжного заходу до 75 000 000 (сімдесят п'ять мільйонів) гривень.

З зазначеного очевидно, що суддя через самостійно організовану групу вступив у позапроцесуальні взаємовідносини з одним з учасників справи №910/15551/20 з метою ухвалення позитивного рішення в інтересах цього учасника та через своїх довірених осіб отримав неправомірну вигоду для себе й інших суддів. Це виглядає особливо цинічно, адже

ініціатива встановлення позапроцесуальних відносин виходила саме від судді та його довірених осіб, які підшуковували йому клієнтів, а не сторони процесу.

Такі дії судді свідчать про відсутність у нього тих високих моральних якостей, яких вимагає суспільство до посади судді.

У своїй сукупності вказані дії призвели до негативних наслідків у вигляді підриву авторитету та довіри до судової влади, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, оскільки вони сприймаються суспільством так, що судді намагаються заробити на своїх рішеннях.

Окремо звертаю увагу на той факт, що на момент вчинення злочину суддя був Головою Верховного Суду – найвищої судової інстанції, що формує практику та є стандартом для усіх судів України, а тому негативні наслідки від таких дій значно більші ніж у випадку, коли б це порушення допустив суддя першої інстанції.

3. Підстави для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності

Відповідно до ст. 2 Закону *“Про судоустрій і статус суддів”* суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

Згідно з п.п. 1, 2 ч. 7 ст. 56 цього Закону суддя зобов’язаний справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів.

Приймаючи присягу відповідно до ст. 57 Закону, суддя урочисто присягає об’єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов’язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя.

Кодекс суддівської етики, затверджений XI з’їздом суддів України 22.02.2013, передбачає, що суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. **Суддя має уникати позапроцесуальних взаємовідносин** з одним із учасників процесу або його представником у справі за відсутності інших учасників процесу, а також будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов’язану зі здійсненням правосуддя, та не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною.

У Висновку № 3 Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності звертається увага на те, що судді

повинні не тільки професійно виконувати покладені на них обов'язки, а й гідно поводити себе у приватному житті. Саме поведінка судді є передумовою довіри до правосуддя.

У п. 22 цього Висновку зазначено, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності системи правосуддя: **поведінка суддів у їхній професійній діяльності, зрозуміло, розглядається громадськістю як необхідна складова довіри до судів.**

Зокрема, у п. 49, 50 вказаного Висновку зазначено, що судді у своїй діяльності повинні керуватися принципами професійної поведінки; **завжди обирати такий підхід, який є безстороннім та виглядає таким ззовні, не допускаючи проявів фаворитизму або дійсної чи видимої упередженості, та демонструвати увагу до всіх осіб, які беруть участь у судовому процесі або на яких такий процес впливає, з рівноправним ставленням до сторін, підтримуючи баланс між сторонами та забезпечуючи чесний розгляд для кожної зі сторін.**

У п. 2 Бангалорських принципів поведінки суддів від 19.05.2006, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27.07.2006 № 2006/23, зазначено, що **неупередженість (об'єктивність)** судді є необхідною умовою для належного виконання ним або нею своїх обов'язків. Вона виявляється не лише у змісті рішення, але й в процесуальних діях, що супроводжують його прийняття.

Відповідно до коментаря до Бангалорських принципів поведінки суддів

неупередженість – це основоположна риса, яку повинен мати суддя, це ключова ознака представників судової системи. Неупередженість повинна існувати і як факт, і в сприйнятті розумної особи. Якщо є підстави вважати, що має місце упередженість, таке сприйняття ймовірно викличе незадоволення та відчуття несправедливості і відповідно підірве довіру до судової системи. Сприйняття неупередженості визначається за критерієм розумного спостерігача. Враження, що суддя упереджений, може виникнути з різних причин, наприклад через імовірний конфлікт інтересів, поведінку судді в судовому засіданні чи його або її зв'язки чи дії за межами суду.

Також у п. 3 Бангалорських принципів поведінки суддів вказано, що **чесність та непідкупність** є необхідними умовами для належного виконання суддею своїх обов'язків. Суддя демонструє поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача. Спосіб дій та поведінка судді мають підтримувати впевненість суспільства в чесності та непідкупності судових органів. **Недостатньо просто чинити правосуддя, потрібно робити це відкрито для суспільства.**

Отже, чесність і непідкупність – ознаки порядності та справедливості. Складовими елементами чесності та непідкупності є добропорядність і моральні принципи суддів. Суддя завжди, а не лише при виконанні своїх посадових обов'язків, має поводитись достойно і відповідно до своєї суддівської посади, бути вільним від обману чи шахрайства і проявляти гідність і добропорядність у своїй поведінці й характері. Чесність і непідкупність не знає ступенів. Це абсолютні категорії. Для судової влади й суддів чесність і непідкупність – це більш ніж чеснота: це необхідність.

Таким чином, статус судді передбачає найвищий рівень правової свідомості та професійної відповідальності перед суспільством, що повинно стверджуватися суддями у спосіб

неухильного дотримання норм законодавства під час розгляду справ з метою забезпечення права на справедливий суд та захисту прав і свобод особи.

Натомість порушуючи закон, суддя завдає шкоди авторитету суддівської посади, сприяє неповазі до закону і підриває довіру суспільства щодо чесності й непідкупності судових органів як таких. Суддя зобов'язаний відстоювати закон. Тому він не має бути поставлений перед умовами, які суперечать дотриманню закону. Вчинок, який стосовно до інших може розцінюватися як незначний проступок, у випадку судді набуває широкого розголосу і таким чином підриває його авторитет і ставить під сумнів чесність і непідкупність цього судді й судової системи загалом.

Звертаю увагу суду, що відповідно до встановленої правоохоронними органами інформації, суддя та ексголова Верховного Суду Князєв В.С. утворив та очолив організовану групу з-поміж суддів Верховного Суду, які погодились за неправомірну вигоду ухвалювати судові рішення на користь наперед визначених осіб. Одним із таких рішень стала постанови Великої Палати Верховного Суду від 19.04.2023 у справі №910/15551/20. Втім, за відомостями слідства, такі замовні рішення могли ухвалюватись й в інших справах, та навіть в інших судах, з якими Князєв мав особистий зв'язок та на які міг вчиняти вплив. Такі дії судді порушують етичні стандарти поведінки судді, а також через їх суспільну небезпечність віднесені законодавцем до злочину. Тому я вважаю, що Князєв В.С. допустив грубе порушення закону, яке мало негативні наслідки для авторитету правосуддя.

Узгодження Князєвим В.С. через своїх посередників дій у судовій справі на користь зацікавлених осіб, узгодження розміру неправомірної вигоди, шляху його безпосередньої передачі його самому судді та іншим суддям ВС, подальше змовницьке ухвалення обумовленого рішення, вказують, що Князєв В.С. свідомо вчиняв дії задля отримання особистого майнового блага, що є очевидним, грубим та свідомим порушенням стандартів безсторонності суду та етичних норм поведінки судді.

Крім того, таке обговорення результатів розгляду зазначеної справи свідчить про факт позапроцесуальних взаємовідносин з одним із представників учасника процесу (як особою, що була зацікавлена у результатах розгляді цієї справи на її користь) за відсутності інших учасників процесу, що є порушенням ст. 14 Кодексу суддівської етики.

Звертаю увагу, що такі дії судді ВРП визнає очевидним, грубим та свідомим порушенням стандартів безсторонності суду та етичних норм поведінки судді. Така позиція викладена у рішенні Третьої дисциплінарної палати від 24.06.2020 у справі №1956/Здп/15-20 “Про притягнення судді Каланчацького районного суду Херсонської області Живцової О.А. до дисциплінарної відповідальності” (залишене без змін рішенням ВРП № 2932/0/15-20 від 22.10.2020).

У цій справі ВРП наклала стягнення у вигляді подання про звільнення із посади судді за те, що суддя Живцова О.А. вимагала та отримала грошові кошти за закриття справи про притягнення до адміністративної відповідальності. При цьому Третя дисциплінарна палата ВРП зазначила:

Враховуючи наведене, Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя вважає, що в діях судді Живцової О.А. щодо позапроцесуального спілкування із особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, та отримання від неї грошової

винагороди за прийняття на її користь рішення наявні ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 3 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності). На переконання Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя, зазначені дії судді Живцової О.А свідчать про допущення нею поведінки, що порочить звання судді в питаннях непідкупності, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, яке в цій справі визнається Дисциплінарною палатою істотним дисциплінарним проступком в розумінні пункту 1 частини дев'ятої статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів.»

Вважаю, що обставини справи судді Живцової О.А. є подібними до справи судді Князева В.С.: в обох випадках судді вимагали та отримали кошти за винесення рішення на користь однієї сторони процесу, а також щодо обох суддів були висунуті обвинувачення у вчиненні злочину, передбаченого ст. 368 КК України.

Водночас той факт, що щодо дій судді Князева В.С. триває кримінальне провадження не є підставою для відмови у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності. Аналогічні висновки викладені також у рішенні ВРП від 24.06.2020 у справі № 1956/3дп/15-20 щодо притягнення судді Живцової О.А. до дисциплінарної відповідальності :

*Згідно із практикою ЄСПЛ не є порушенням статті 6 Конвенції притягнення особи до дисциплінарної відповідальності на основі відомостей про факти, встановлені у кримінальному провадженні, якщо такі відомості аналізувалися під кутом зору правил службової етики, навіть якщо особа у кримінальному провадженні була виправданою (див. *mutatis mutandis* рішення Європейської комісії з прав людини від 6 жовтня 1982 року у справі «X. v. Austria» про неприйнятність заяви № 9295/81) чи таке провадження було закрите (див. *mutatis mutandis* рішення Європейської комісії з прав людини від 7 жовтня 1987 року у справі «C. v. the United Kingdom» про неприйнятність заяви № 11882/85). Гарантована пунктом 2 статті 6 Конвенції **презумпція невинуватості** застосовується до процедури, яка за своєю суттю є кримінальною і в межах якої суд робить висновок про вину особи саме у кримінально-правовому сенсі (рішення ЄСПЛ від 11 лютого 2003 року у справі «Ringvold v. Norway», заява № 34964/97). Отже, зазначена гарантія **не може бути поширена на дисциплінарні провадження**, які згідно з пунктом 1 статті 6 Конвенції охоплюються поняттям спору щодо прав та обов'язків цивільного характеру (стандарти доказування у дисциплінарній процедурі та у кримінальному провадженні істотно відрізняються).*

Саме така правова позиція висловлена у постановах Великої Палати Верховного Суду від 25 квітня 2018 року у справі № 800/547/17 (П/9901/87/18), від 22 січня 2019 року у справі № 800/454/17 (П/9901/141/18).

... Дисциплінарний проступок та кримінальне правопорушення не є тотожними поняттями. Цілком можливо притягнути особу за вчинення одних і тих самих дій і до дисциплінарної, і до кримінальної або адміністративної відповідальності. Це не суперечить Основному Закону, який забороняє притягати двічі до юридичної відповідальності одного виду (частина перша статті 61 Конституції України). Питання про вину особи у вчиненні злочину (кримінального правопорушення), безумовно, може вирішити лише суд. Водночас виключні повноваження встановлювати відсутність або наявність у діях судді складу дисциплінарного проступку надані дисциплінарному

органу – Дисциплінарним палатам Вищої ради правосуддя (стаття 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»). Рішення будь-яких органів, у тому числі вирок суду, не можуть бути обов'язковими для дисциплінарного органу, який вправі і водночас зобов'язаний самостійно визначити наявність у діях особи складу дисциплінарного проступку.

Така ж правова позиція висловлена у постановах Великої Палати Верховного Суду від 25.04.2018 у справі № 800/547/17 (П/9901/87/18), від 11.09.2018 у справі № 800/454/17, від 22.01.2019 у справі № 800/454/17 (П/9901/141/18). **Велика Палата відзначила, що обов'язкова наявність судового рішення, яким би було визнано особу винною у вчиненні кримінального правопорушення, склад якого передбачав би відповідні діяння, не є умовою для притягнення цієї особи до дисциплінарної відповідальності.**

Такий висновок зробила і Венеційська комісія, яка 13.03.2017 на 110-ій пленарній сесії прийняла Висновок №880/2017 щодо кримінальної відповідальності суддів, відповідно до п. 53 якого:

кримінальна та дисциплінарна відповідальності не є взаємно виключеними: дисциплінарні стягнення можуть бути так само доцільними і в разі звільнення від кримінальної відповідальності; також той факт, що кримінальне провадження не відкривається в разі неспроможності встановити винуватість у скоєнні злочину або факти в кримінальній справі, не означає, що суддею під питанням не було вчинено дисциплінарного порушення, саме через різний характер двох типів відповідальності.

Щобільше, комісія прямо відзначила про важливість притягнення судді до відповідальності:

- якою б важливою не була свобода суддів при здійсненні своїх суддівських функцій, це не означає, що судді не підвітні. Необхідно забезпечити рівновагу між недоторканністю як засобом захисту судді від неналежного тиску та зловживань з боку органів влади або окремих осіб (функціональною недоторканністю), з однієї сторони, та тим фактом, що судді не повинні бути вищі за закон (підвітністю);
- якщо неналежна поведінка судді може підірвати впевненість громадськості в судовій владі, держава має бути зацікавлена у відкритті дисциплінарного провадження проти цього судді.

Це засвідчує, що факти, які встановлені при розслідуванні кримінальної справи можуть і, навіть, повинні використовуватись для дисциплінарної відповідальності.

Підсумую, що оприлюднена інформація щодо ексголови Верховного Суду створює у стороннього спостерігача враження, що Князєв В.С. мав позапроцесуальні відносини з представником сторони процесу щодо вирішення конкретної справи та в тому числі впливав на інших суддів Великої Палати Верховного Суду прийнятті відповідного рішення у справі №910/15551/20. Такі дії підривають авторитет правосуддя. Як було доречно сказано одним із суддів Верховного Суду на позачерговому засіданні Пленуму Верховного Суду 16.05.2023, на якому вирішувалось питання висловлення недовіри голові ВС: **“це чорний день в історії суду”**.

Згідно з п. 1 ч. 9 ст. 109 Закону “Про судоустрій і статус суддів” **істотним дисциплінарним проступком** або грубим нехтуванням обов'язками судді, що є несумісним зі статусом судді або

виявляє його невідповідність займаній посаді, може бути визнано, зокрема, допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, у тому числі в питаннях моралі, чесності, непідкупності.

Вважаю, що вказані у цій скарзі дії судді Князева В.С. вчинялись свідомо та задля отримання особистого майнового блага, що є очевидним, грубим та свідомим порушенням стандартів безсторонності суду та етичних норм поведінки судді, а отже свідчать про вчинення ним істотного дисциплінарного проступку.

Враховуючи характер скоєного проступку, вважаю що у даній справі слід застосувати стягнення у вигляді подання про звільнення Князева В.С. з посади судді.

На підставі зазначеного вище, прошу розглянути цю скаргу, відкрити дисциплінарне провадження та притягнути суддю Верховного Суду Князева Всеволода Сергійовича до дисциплінарної відповідальності.

(підписано КЕП)

Марта БЕРЕЗА